

odbor, da ta dan dostojno obhaja. Po trgu so vihrale cesarske in narodne zastave. In kako krasno je bilo nebo! Kakor bi se ljubi Bog z nami veselil, oziralo se je ljubko solnce doli v ravan. Trume, na tisoče broječe, pomikale so se od spomenika proti kolodvoru, da pozdravijo tamkaj doslega zastopnika vlade ter druge drage goste. Natančno po vsopredur sli so odlični gostje ob desetih iz hiše g. župana v cerkev; bili so vitez Vistarini, vodja okr. glavarstva, okr. sodnik Siter, nadgeometer Kessler; nadzornik šolski in davkarski, načelnik okr. zastopa, o. opat i dr. V jedrnatih besedah opisal nam je cerkveni govornik življenje našega presvitlega cesarja. Po sv. maši smo šli na slavnostni prostor, kjer je po odkritju spomenika g. Benjamin Kunej tako navdušeno, tako ljubeznjivo ter ginljivo opisal našega milega cesarja, da se je premnogim utrnila solza iz očesa. Zares vrhunec vse slavnosti je bil ta govor. Ko je g. župan Unschuld za tem vzel spomenik v varstvo občine, zapel je vrli pevski zbor cesarsko pesem in »Lepa naša domovina.« Razna društva so poklonila krasne vence, ki so se položili okoli spomenika.

Pri banketu so se vršile običajne napitnice. Vladni zastopnik častital je občini, katera je edina na Spodnjem Štajerskem, ki je letošnje jubilejno leto s tako veličastnim cesarskim spomenikom slavila. Pri oficijelnih nagovorih, ki so se v lepem vsopredur vršili, se je nam zdelo, da so nekateri morda brez sile govorili nemški, akoravno jim slovenska beseda lepše teče. Sicer pa bode ta dan ostal nepozabljen vsem, ki so ga doživeli. In kedo nam ga je pripravil? Vrli g. župan Unschuld ter g. Kunej. Ona dva sprožila sta to misel, in g. župan se ni bal trkati pri blagih občanah ter daljnih znancih tako dolgo, da je bil spomenik zagotovljen. Čast mu!

Spomenik z doprsno, bronasto podobo cesarjevo, stoji na krasnem mramornatem podstavku. Napis »viribus unitis« priča naj še poznim rodovom, da je bival nekdaj v divnem trgu rajhenburškem slovenski rod jeklenega značaja, veren Bogu in cesarju.

Iz St. Jurija ob Taboru. (Bolezen, smrt). Naš pesnik Simon Gregorčič začenja neko pesen takó-le:

„Oj teška pot, oj tožna pot,
Ko od sreč sreč se loči!“

Jednako je marsikdo vzdihnil preteklo nedeljo tudi tu v St. Juriji, ko smo pokopali dvajsetletno, zelo pridno deklico Apolonijo, hčerko c. kr. poštarja in veleposestnika Val. Južna. Imamo namreč tukaj že dlje časa hudo vročinsko bolezen, katera je pobrala že več fantov in deklic v najlepših letih. Zlasti hudó pa je obiskala Južno družino, kjer je najprej zbolelo več poslov, a potem se je lotila i domačih ter je položila hčerko Apolonijo v cvetji mladostnih let na mrtvaški oder. Bila je desna roka svojih starišev, bila je povsem vzor krščanske deklice. Kakó je bila povsodi priljubljena, kazal je tudi v nedeljo lep spreved, katerega so se ljudje v kljub neugodnemu vremenu vdeležili v prav velikem številu. Domači pevci so ji zapeli v slovó domá pred hišo in na pokopališči po jedno lepo žalostinko. Da, Apolonija, tvoji stariši in drugi žalujemo po tebi, ker si nas zapustila! A kaj? Proč solzé! Po tebi se ni treba nikomur žalostiti, saj:

„Na srečni poti ti si zdaj,
Na poti v grob, na poti v raj.
In mir sladák te čaka v jami,
Neskončna sreča nad zvezdami!“

Razne stvari.

Domače.

(Naš cesar) obhaja jutrajšnji dan petdesetletnico svojega slavnega vladanja. Čeprav je nepričakovana smrt cesarice Elizabete močno ogrenila splošno veselje av-

strijskih narodov povodom petdesetletnice priljubljenega cesarja, vendar popolnoma tega veselja ni mogla zadušiti. Vseposvoda se delajo priprave, da se jutrajšnji dan slavi ne hrupno in šumno, a vendar dostojno in sijajno. Naše mesto bo danes zvečer, kakor čujemo, razsvetljeno in hiše bodo okrašene z zastavami. Zjutraj se bo v vseh cerkvah obhajala služba božja slovesnim načinom. Mil. knez in škof bodo v stolnici pri slovesni službi božji blagoslovili jubilejno zastavo naših gimnazijcev. In kakor v Mariboru, tako bo po vsem slovenskem Štajerskem jutrajšnji dan veselja in navdušenja dan. Slovenski narod se bo z iskreno prošnjo obračal do nebes: Bog živi še dolgo let našega cesarja Franca Jožefa I.

(V spomin cesarice Elizabete) se bosta blagoslovili 8. decembra na stranskem oltarju frančiškanske cerkve v Brežicah dve novi sohi sv. Elizabete in sv. Ludovika.

(Petdesetletnico) redovnih obljub je obhajala prejšnji torek usmiljenka sestra Valburga, prednica v Brežicah. Deželni odbor ji je v pohvalnem pismu častital.

(Slovinci Kozjega in kozjanskega okraja) naznanjajo vsem vnanjim Slovincem, ki pridejo po svojih opravkih v Kozje, naj krenejo v odločno narodno gostilno g. Fr. Gučeka. Tu so se doslej vršili vsi narodni shodi, veselice, tu imajo kozjanski Slovenci svoje slovenske večere, zlasti po sredah; vrh tega je g. Guček dober katoličan in zvest Slovenec, namestnik načelnika okr. zastopa, odbornik kat. polit. društva, odbornik bralnega društva itd. Mi se le čudimo, da tako odlični Slovenci, kakor so n. pr. celjski odvetniki, še nikdar niso spregli pri g. Gučku! Bodimo dosledni in odločni do skrajne meje.

(Gospod Zoff) je odstavil sedaj slovenskega župana občine Sv. Primož nad Muto tudi od županstva. Pravega vzroka še ne vemo. Kadar bomo popolnoma poučeni o celi zadevi, bomo že obširneje poročali.

(Smrt slovenskega jezika...) Pišejo nam: Žalostnim srcem Vam naznanjamo, tužno vest, da se je pri Sv. Primožu na Pohorju slovenski jezik pod županom Frančiškom Kasperjem v posilnemstvu nesrečno utopil. Omenjeni župan je namreč poslal okrajnemu zastopu v Slovegradcu naslednji, nemško pisani dopis: »St. 396. Slavni okrajni odbor v Slov. Gradcu! Prijazno prosimo, da nam blagovolite objavljati navodila v nemškem jeziku«. Okrajni odbor slovegradiški uraduje samo slovenski, a pri Sv. Primožu ne znajo več slovenski.... Čujte, pri Sv. Primožu na Pohorju ne znajo več slovenski! St. Primožani, ne dajte se smešiti pred svetom in izvolite si prihodnjekrat Slovence za župana.

(Nova knjiga.) V tiskarni Dragotina Hribarja v Celju je izšla krasna knjiga »Povestice milemu narodu«. Zložil Ant. Hribar. Elegantly vezana knjiga stane gl. 1.50, po pošti 10 kr. več.

(Zavedne občine.) Prošnje za slov. vseučilišče in nadsodišče v Ljubljani, za dvojezični poštni pečat in napis, za dvojezični napis na kolodvoru v Moškanjcih kakor tudi za to, da se kličejo imena postaj na progi Pragersko-Središče tudi v slovenskem jeziku, so poslale občine: Formin, Gajeveci, Malaves, Moškanjci, Mezgovci, Muretinci, Samošek, Sv. Marjeta niže Ptuja. — Žetalski župniji pripadajoče občine Kočice, Nadole in Čermožiše so v seji z dne 27. nov. t. l. soglasno sklenile peticije za slov. vseučilišče in nadsodišče v Ljubljani. Dotične prošnje so se odposlale drž. poslancu Žičkarju na Dunaj v nadaljno uporabo. Da občinski zastop Dobrina ni hotel sličnih prošnji skleniti, da se je protivil, o tem bomo še govorili.

(Kmetje in šola.) Kmetje Dolenje Avstrijske so deželnemu zboru predložili peticijo v zadevi šole, v kateri so izražene naslednje zahteve: 1. Namesto osemletne šolske dolžnosti s poletnimi oprostitvami

v dveh zadnjih šolskih letih naj se uvede popolna sedemletna šolska dolžnost. 2. V onih šolah, kjer ima večina učencev daljno pot, naj se uvede podaljšani poldnevni poduk. 3. Šolsko leto naj se prične spomladi. 4. Za vse šolarje naj se uvede skupni šolski sklep. 5. Na vseh šolah naj se uvedejo jednake učne knjige. 6. Učiteljem naj se podeli pravica kaznovanja. 7. Prosi se za ustanovitev kmetijskih izobraževalnih šol. Končno se naglašja, da ta prizadevanja niso namerjena proti šoli ali učiteljem, ampak v korist kmetovalstva.

(Iz Konjice) nam pišejo: Pri nas se posilnemstvo z nečuvno oholostjo širi in šopiri, kar nas nehoté spominja na basen o jezu in lisici. Naša požarna bramba nosi kape pristno pruskega kroja in tukajšnjemu občinskemu slugi ali beriču ali, ako hočete, redarju, posadili so v najnovejšem času na glavo kapo, podobno krapcu črno-rudečezlate barve, kar je bojda znak prave frankfurtarsko-nemške kape. Pravijo, da ima največ zaslug za ta prusaški napredek tukajšnji zdravnik, ki živi večinoma od Slovencev. Čuditi se moramo res potrpežljivosti ogromne večine slovenskega prebivalstva nasproti taki nezaslišani predrznosti.

(Občina sv. Jurij ob Taboru in kat. polit. društvo za vranski okraj) sta že pred davnim poslala gg. državnim poslancem prošnji za nadsodišče in vseučilišče v Ljubljani; odbor kat. polit. društva tem potom pozivlja in prosi vse občine celega okraja, da istotakó naredé omenjeni prošnji ter naj jih pošljejo ali tajniku g. Francu Prislanu v Braslovčah ali predsedniku Kokelju v St. Jurij, ki jih bo potem poslal gg. državnim poslancem. Prošnji se morata nasloviti na državni zbor, kakor je poročal zadnji »Gospodar«.

(Prostovoljno gasilno društvo pri Sv. Juriji ob Taboru) si je omislilo krasno, po najnovejšem sistemu narejeno brizgalnico.

(V Žalcu) so komaj začeli nabirati za novo cerkev, a so že nabrali več tisoč. Takó je prav! Le naprej!

(Sv. misijon) se bo obhaja od 4. do 11. grudna pri Sv. Petru pri Mariboru. Vodila ga bodeta vlč. gg. Doljak in Verhovec iz družbe Jezusove.

(Spomini na petdesetni jubilej vladanja) našega presvitlega cesarja Franca Jožefa I. se prodajajo v tiskarni sv. Cirila. Na eni strani je podoba cesarjeva s primernim napisom, na drugi strani pa molitev za cesarja-jubilanta. (Potrjeno od lavantinskega knezoškof. ordinarijata.) Podobice so zelo po ceni in sicer velja 100 podobice 60 kr.; po pošti 10 kr. več. Ti spominki so jako primerni za razdelitev med šolarje.

(Udanostna izjava in zavednost.) Odbor občine Gotovlje je v zadnji seji jednoglasno sklenil ob priliki jubileja 50letnice vladanja Nj. Velič. poslati na najvišje mesto udanostno izjavo. Prošnje za vseučilišče, nadsodišče v Ljubljani in ravnopravnost slovensčine pri vseh železnicah na Spodnje-Štajerskem so se odposlale državnemu poslancu vitezu Berkusu.

(Zloraba šolarjev.) Od Kapele pri Radgoni izvemo: Dne 18. novembra je imel pri Kapeli g. Hildebrand lov. Kapelski učenci so mu sli gonit. V enem razredu je bilo samo sedem (dečkov) šolarjav, in vsi, ki so manjkali, so trdili, da so bili gonjači. Gosp. nadučitelj Kvas, rodóm Slovenec, a po mišljenju Nemec, pravi: »se ne da nič napraviti!« Oho?! Zakaj pa gosp. nadučitelj noče rabiti ukaza, ki naravnost prepoveduje šolarjem hoditi na lov kot gonjačem? Če ne bo g. nadučitelj storil tukaj svoje dolžnosti nasproti Hildebrandu, pa jo bodo storili drugi nasproti Hildebrandu in Kvasu. Tema dvema ne bo težko najti gospoda.

(Iz Celja.) Volitve v okrajno bolniško blagajno izpadle so za nas Slovence neugodno. Seveda je k temu pripomoglo le nepostavno

postopanje naših nasprotnikov. Tako nesramno, vsej pravilnosti nasprotujoče ravnanje je pač popolnoma vredno celjskih Nemcev in njih privržencev. Iz volilnega imenika izbrisalo se je namreč nad 60 slovenskih opekarjev in sicer na popolnoma neopravičen način. Voliti smejo po pravilih samo polnoletni, a pri nasprotnikih je volilo vse od 14. leta naprej! Nemški lastniki tovarn prihajali so s svojimi slovenskimi delavci ter jih primorali da so volili z nasprotniki. Zdeli so se nam ti nemški tovarnarji kakor nekaj turški paše, ki so gonili v davnih časih naše ljudi v boj zoper lastne brate. Ubogi Slovenec, niso ti še minili barbarski časi! Krutega Turka nadomešča dandanes oholi Nemec, ki izkorišča slovensko moč v svoje požrešne namene. Slovenci se bomo pritožili zoper tako krivično postopanje. Sicer pa, ker se nas že tako branijo, bomo ukrenili še druge pote.

(Nenavadno jesensko vreme.) Iz Celja: V petek, 18. novembra zjutraj, prebudilo nas je iz spanja močno bliskanje, treskanje in gromenje, na kar se je vtil dež in šel celi dan. Naslednje dni smo imeli popolnoma aprilsko vreme, dež in solnce sta se menjavala večkrat na dan. Čudno vreme v tem poznem času!

(Nevihta.) Iz različnih strani Slovenskih gor se nam poroča, da je zadnjo soboto zgodaj tam bliskalo, gromelo in lilo, kakor o kresu. Druga leta je bila navadno v tem času že trda zima.

(Povodenj.) Valčki bistre Savinje so se v nedeljo spremenili v velikanske valove. Solčavani imajo mnogo škode, ter bi pač smeli pričakovati, da jim dežela napravi trdno obrežje, katero se je popolnoma zamarilo pri nedostadni napravi ceste Luče-Solčava. Rečičanom je odvzela povodenj trnovsko brv. Treba bo daleč okoli hoditi na most, kakor z levo roko v desni žep.

(Vijolice.) V Zrečah okoli cerkve so začele cveteti vijolice. Šopek »prvih« cvetek nam je prijatelj doposlal na ogled. Tudi v bližnji na vrtu obetajo cvet kukmaste vrtn vijolice. Če se torej narava mladi že po mrzlejših legah, gotovo se ta novica ne bo nova zdela bralcem, bivajočim po toplejših krajih, kakor so Zreče.

(Celjski poštni urad) preselil se je 26. nov. v svoje lepo novo dodelano poslopje, ki stoji pri vhodu v mesto, na desni strani kolodvora. To poslopje dela posebno ugoden utis na človeka. Napisi pri uradu so sedaj dvojezični; vendar pa je slovenščina na teh napisih tako spakodrana, da je skoro ni mogoče razumeti. Jasen dokaz, da primanjkuje pri poštnem uradu v Celji slovenščine zmožnih uradnikov. Zunanega dvojezičnega napisa pa še pričakujemo.

(Nemška zvestoba.) Wolfa ni bilo pri slavnostni seji 25. novembra. Že v prejšnji seji je zabavljaj proti onim, ki hočejo proslavljati presvitlega cesarja, da ga je moral pokarati zbornični predsednik. In za tem izdajalcem avstrijske domovine drvi po naših trgih in mestih takozvano nemško prebivalstvo. Ne vemo, ali so tudi cesarski uradniki med Wolfovimi častilci, a če bi bili, naj se isti dan poženejo iz službe, ko se izve za njih prusoljubno mišljenje. Izdajalcev ne bo plačevalo naše ljudstvo, ki ljubi svojega cesarja. Kdor se na Schönererja ali na Wolfa kaj porajta, ni več Avstrijan; Prusake poženimo čez mejo!

(Dr. Poigger, kje si?) Ko se je vršila pretečeno leto volitev za V. kurijo na Slovenskem Štajarskem, je vodil volitev v Konjicah komisar celjskega okrajnega glavarstva, dr. Poigger. Zbralo se je 45 volilnih mož, med njimi 38 krščanskih Slovencev, a 7 mokračev, ki se imenujejo tudi socijalni demokrati. V volilno komisijo je izbral cesarski komisar izmed navzočih 7 mokračev tri mokrače, a naših 38 slovenskih korenjakov je pregledal. Izbrali pa so si ti po postavi v komisijo 3 svoje može. Teh 6 izvoljenih udov si mora potem izbrati sedmega

uda; če se ne morejo zjediniti, odloči komisar. Naravno je bilo, da je naših 38 mož hotelo imeti izmed svoje sredine moža v komisiji; mokračji so hoteli pa tudi svojega. Ker se toraj stranke niso mogle zjediniti, je odločil komisar krajnega glavarstva, dr. Poigger in izbral je zoper ogromno večino našega ljudstva četrtega mokrača v komisijo. Po njegovi milosti, po milosti cesarskega uradnika je imelo torej 7 mokračev proti 38 slovenskim poštenjakom večino v volilni komisiji. Jednakopravnost, kje si? Ali bo dr. Poigger, ki je služabnik presvitlega cesarja, tudi še v prihodnje tako očitno podpiral socijalne demokrate, te ljudi, ki ne marajo za našega presvitlega cesarja? Da ne marajo za našega cesarja, so javno pred celim svetom pokazali 25. novembra, ko se niso hoteli vdeležiti slavnostne seje. Dr. Poigger, odgovorite nam! Ali hočete še nadalje podpirati ljudi, ki ne marajo za svetlega cesarja?

(Iz Vitanja.) Prvo adventno nedeljo se je obhajal občni zbor naše »cerkvene družbe« za stavbo nove župne cerkve. Nabralo se je dozdej okoli 4200 gld. V novi odbor so izvoljeni gg.: Franc Jankovič iz vitanjskega trga, Anton Fijavš-Sume iz vitanjske vasi, Franc Mavher, Poteglej, iz Stegnic, Ivan Verčnik iz Ljubnice, Tomaž Kovše, Petre, iz Skomra, Jakob Matijec, Ledinek iz Hudine, Janez Rošar, Šušelj iz Pake, Janez Založnik, Baštelak iz Doliča, Florjan Jeseničnik, Čretnik iz Brezna, Franc Hlastec, kaplan. Vitanjski župnik je po pravilih voditelj družbe. Bog daj novemu odboru obilo sreče! Ob tej priložnosti je družbin predstojnik omenjal nešteti dobrot in darov, katere so delili v teku polstoletja presvitli cesar za stavbo katoliških cerkev in v podporo sv. misijonov. Z velikim navdušenjem je sklenil občni zbor, izraziti primernim potom pred najvišjim prestolom čutila globoke hvaležnosti, neomejene zvestobe in srčne ljubezni povodom petdesetletnice vladanja Njegovega Veličanstva!

(Kedaj?) Ministerski predsednik grof Thun je slovenskim poslancem obljubil, izpolniti jim nekaj slovenskih zahtev, ako ga še nadalje podpirajo. Zato vprašamo svoje čitatelje: Kdo ve, katera zahteva se je že izpolnila? Mi še namreč nič ne vemo o tem.

(Občina Rečica) je izvolila nove občinske odbornike, same vrle narodnjake.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. župnik šentiljski Mat. Kelemina je imenovan kn. šk. duh. svetovalcem, č. g. župnik jarenski Jožef Čížek dekanom jarenskimi. Župnijo v Loki je dobil č. g. Leop. Skuhersky, kapelan v Laškem.

(Izšla je) v tiskarni sv. Cirila v Mariboru knjiga »Obravnava proti anarhistu Luigi Luccheniju, morilcu Nj. Vel. cesarice avstrijske, kraljice ogrske. Natančni in zelo obširni popis blage vladarice in popis umora.« Knjižica je sestavljena iz verodostojnih virov, in pisana prav po domače. Cena ji je zelo nizka in sicer velja jedna knjižica, katero krasi lepa slika ranjke cesarice v žalni obleki samo 20 kr., po pošti 23 kr.; denar se pošlje lahko v poštinih znamkah poleg naročila. Zelo bi bilo želeli, da bi se jih na deželi več vkupaj zbralo in pod jednim naslovom knjižice naročilo, ker se znižajo s tem poštni stroški in se knjižicam pri naročilu 50—100 komadov cena zniža. Naročila sprejema in brzo odpošilja: »Vodstvo tiskarnice sv. Cirila v Mariboru, Koroška ulica 5.« Rojaki! Sezite po knjigi, katero prav toplo priporočamo in bi želeli, da bi na slovenskem Štajarskem ne bilo hiše, ne družine brez omenjene izdaje. — Za Goriško je prevzel razprodajo g. Jos. Jeretič, trgovec v šolski ulici. — V Celju prodaja knjižico knjigarna Drag. Hribarja. — Za Trst in okolico se dobiva v »Delavskem podpornem društvu« Via Molin piccolo št. 1., I. nadstr. na desni. — Trgovci naj se oglašijo, zanje imamo znižane cene.

Društvene.

(Miklavžev večer) priredi v ponedeljek dne 5. decembra v veliki dvorani

«Narodnega doma,» »Celjsko pevsko društvo» z naslednjim vspešnim: 1) M. Hubad: »Škrjanček poje, žvrgoli» narodna pesem, poje mešan zbor; 2) »Krojač Fips,» burka v I. dejanji; 3) M. Hubad: »Prišla je miška,» nar. pesem, poje mešan zbor; 4) Sijajni nastop Miklavža, ki razdeli pridnim otrokom darila. Začetek točno ob 8. uri. Vstopnina za osebo 40 kr. Otroci pod 10 letom v spremstvu starišev so vstopnine prosti. Stariši se prosijo, da uvrste svoje otroke pri razdelitvi daril k zato pripravljeni mizi. Darila, na koja naj se razločno imena zapišejo, naj se oddajo pri slugi celjske čitalnice v »Narodnemu domu.«

(V Poljčanih) bode podružnica del. podp. društva v Celju zborovala v šolskem novem poslopiju dne 8. decembra po večernicah. Govoril bode gosp. J. Bele, potovalni učitelj, o trtoreji.

(V Rajhenburgu) bode v nedeljo 4. t. m. ob 4 uri popoldne pri gosp. županu Unšludu ustanovni zbor za Raiffeisenovo posojilnico za župnije: Rajhenburg Koprivnico in Podsredo.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali meseca oktobra in novembra č. gg.: Murkovič Fr. 12 fl., Vreže Iv. 54 fl. (ustan. in letn. dopl.), Tajek Jakob 33 fl., Raktelj Rud. 3 fl., Plepelec Jožef 11 fl., Bohak Fr. 3 fl., Bračič And. 2 fl., Moravec Fr. 55 fl. (ustan. dopl.), Očgerl Jakob 38 fl. (ustan. dopl.), Lom Fr. 32 fl., Kreft Al. 3 fl., Marinič Jakob 13 fl. (ustan. dopl.), Gunčer Jožef 33 fl., Lorbek Ivan 2 fl., Jodl Ivan 21 fl. (letn. do 1900), Kršnišnik Jožef 12 fl., Vračun Fr. 3 fl., Kardinar Jožef 11 fl., Presker Kar. 10 fl., Kolarič Jož. 11 fl., Urek And., Sparhakl Jan., Zadravec Pet., Weixler Viktor, Dupelnik Gregor, Šreiner Fr., Frangež Jer., Ogrizek Fr. po 1 fl.

(Dijaški kuhinji v Mariboru) so darovali: gospa El. pl. Rubčević in g. kapelan Vozlič 10 kron, g. V. iz Runeča 2 kron. V šartinjski runečki in lahonski občini pri Ormožu podarili so zavedni gospodarji po prizadevanju blagega prijatelja mladine par vreč poljskih pridelkov. Hvala jim in živeli posnemovalci!

Listnica uredništva. G. Milivoju: Vam torej ne ugaja »ostra sapa« našega lista? Obžalujemo! Politično življenje je boj in v boju ne nastopajo bojevniki s frakom in klakom, se ne bojujejo z rokavicami in komplimenti, ampak z ostro brušenim orožjem. Da ste nam zdravi! — Gosp. J. S. v K.: Pomirite se, mladi urednikovič je še živ. Toda mladi ljudje ne smejo preveč govoriti. Morda mu pred koncem leta dovolimo, da se še enkrat oglasi. — Gosp. F. R. v L.: Vaše psovke smo vrgli v uredniški koš. Niti na misel nam ni prišlo, da bi se valed Vašega pisma vznemirjali ter si gubili svoje zdrave živce. Če se boste kdaj kesali tega dejanja, ni Vam treba pisati za odpusčenje, mi Vam že danes odpustimo. Bog Vas vodi! — Gospodu dopisniku iz Pameč: Reč je zastarela in po našem mnenju bo bolje, da molčimo. Oglasite se pogosto!

Žitne cene.

Ime mesta (za 100 kil)	Pšenica	Rž	Jčmen	Oves	Koruz	Proso	Ajdina
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
V Celju...	9 62	7 30	7 42	6 40	6 58	9 30	9 67
V Celoveu.	9 0	8 77	9 —	7 17	6 06	—	—
Na Dunaju	9 50	8 23	9 25	6 18	5 —	—	—
V Gradcu.	9 60	7 50	7 20	6 40	6 20	6 20	8 —
V Ljubljani	10 80	9 —	8 —	6 70	7 —	—	—
Na Ptaju.	9 —	7 50	6 50	6 —	6 —	6 —	7 —
V Mariboru (za 100 kil)	9 60	7 50	7 20	6 40	6 40	6 20	8 —

Loterijske številke.

Gradec 26. novbr. 1898: 31, 53, 25, 42, 74
Dunaj 81, 89, 16, 29, 2

Svilnati damasti meter po 75 kr.

do 14 gld. 65 kr. — kakor tudi črna, bela in barvana. Hennebergova svilna meter po 45 kr. do 14 gld. 65 kr. — najnovosejših tkaninah, barvah in vzorcih. Zasebnikom poštne in carine prosto na dom. — Vzorci obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.